

Előfizetési árak:
 A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre 8 frt — kr.
 Negyedévre 2 „ — „
 Helyben házhoz hordva:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre 12 frt — kr.
 Negyedévre 3 „ — „

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfői és ünnep utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Apáca u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

NAGYVÁRAD, május 8.

Kötelező biztosítás.

A jégbiztosító társaságok is kartellbe léptek. Miféle kötelezettségek azok, amik a kartell-tagokat kötelezik? Egészben nem ismerjük, de azt, hogy a fölemelt jégbiztosítási díjtételekre nézve összeszerződtek, egészen hiteles forrásból meritettük. Valamint azt is tudjuk, hogy a megállapított minimális díjtételeken *felül*, bármely társaság szedhet többet-kevesebbet, amint élelmes ágensei ügyesek vagy ügyetlenebbek; de *alul* senki fiának a biztosítást elfogadni nem szabad.

Szeszélyes éghajlatunk alatt a jégbiztosítás már évtizedek óta minden társaság bundájában olyan féreg volt, amelyet mindegyik örömezt *kirázott volna belőle*; de nem tehetette, mert a szépen jövedelmező tüzbiztosítás, meg a szintén tisztességes polgári hasznot hajtó életbiztosítások stb. könnyen kieshettek volna a jó meleg bundából.

Ilyen viszonyok között nehezedett a jégbiztosító társaságokra az 1898-iki év, mely a társaságoknak *óriási károkat okozott*. Szakemberek azon véleményben vannak, hogy még egy ilyen zivataros év a társaságoknak legtöbbször a krach zátonyára juttatná.

Tehát, hogy mi a célja a kartellnek? annak kitalálásához nem nagy fejtörés kell: az, hogy *óriási károkat visszazsebelni akarják*; nemde? Kezdetben mi is azt hittük és rövid látással gyanúsítottuk a kartellistákat. Ugy okoskodtunk, hogy az elröpült madarat jobb lett volna nekik szép szóval vissza csalogatni, mint a kartell nagy dobjával elereszgetni. Vagyis képnélkül beszélve, okosabb lett volna a biztosítási díjtételeket *leszállítani*; mi által nemcsak azokat vonhatták volna a biztosítás kötelekébe, kik idáig is biztosítani szokták terményeiket, de azokat is, kik okulva a multak példáin, annál szívesebben léptek volna a biztosítás kötelekébe. De a díjtételek fölemelése még azokat is gondolkodóba ejtheti, akik mindig biztosítani szoktak és hátha ezek a gondolkodók is inkább a jó Istenre bizzák terményeiket, semhogy a biztosító társaságok, az állam és a vizszabályozó társaságoknak pusztuló bérlői legyenek.

És mégis mi okoskodtunk *rosszul*.

A kartellbe lépett társaságok előtt kettős cél lebegett.

Tudják azt, hogy a liberálisizmus meleg ágyában nagyra nőtt merkantilizmus börtöni, papiros buzái és különféle vérszopó szörnyei a magyar mezőgazdaságot a tönk szélére juttatták, hogy a vérszegény gazda

olyan mint a vízbe fuldokló: hozzákap nemcsak a segélyt ígérő szalmaszálhoz, de még a — *borotvához is*. Az első föltevése tehát az volt a kartellistáknak, hogy — emelik bár ők a díjtételeket: a gazda *kényszerhelyzetében meg fogja fizetni* azt. És ha nem fizeti, ha a jó Istenrel játszik hazárdjátékot — ez a második föltevésük — akkor az se baj: lassan-lassan megszabadulnak a nagy rizikóval járó jégbiztosítástól és tovább is arathatnak a tűz- és más nemű biztosítások érett mezején.

De hát gixert is adhat a kartellisták spekulációja.

A jog, igazság és a törvényesség korszakának hajnalán eszébe juthat a parlamentben valakinek, hogy lármát üt a biztosító társaságok emberbaráti kartellje fölött és propagandát csinál annak az eszmének, hogy itt van a tizenkettedik órája annak, hogy a kötelező állami biztosítás országos törvény által kimondassák és az ok a horribilis pénzek amiket a biztosító társaságok besepernek, az állam pénztárába folyjanak és a szegény magyar gazdát a nagy tőke a kartell kötetével e téren se fojtogathassa,

A kötelező állami biztosítás nagy terjedelménél fogva bizonyosan felére vagy egyharmadára szállíthatná le a díjtétele-

A „TISZÁNTÚL“ TÁRCZÁJA.

Miért?

Írta: Prigl Olga.

Zsuzskó szinte hanyagul dült a tánczosa karjára és úgy nézett rá szerelmesen a félig alácsukot pillái alól. Körös-körül bódító melegben egy örült forgatagnak látszó kaoszt keringett ziháló, vad tempóban, szédítő gyorsasággal, a zene tombolt, míg a nagy tükörablakokra ráült valami tompa, nehézkes köd s a megizzadt festett falakról vékony erekben folyt le a vízpára. Egy óra mulva kioltották a csillárokat, elcsavarták a villamos vezetéket és csak a szomszéd teremben folyt a dárídó, már csupa férfiak közt a hangos duhajkodás.

Zsuzskó odahaza türelmetlenül kapcsolhatta ki a selyem bálruhája derekát, úgy dobálta a székre egymásután, azián belebujt az ágyába, a foga vaczogott és szeretett volna sirni nagyon. Odaszoritotta arcát a párnáéhoz, hogy a kis huga, a kivel együtt aludtak, meg ne hallja a zokogását és ne legyen kénytelen tőle megkérdezni:

— De hát miért Zsuzskó? miért? . . .

Csöndesen aludt az és álmodott; talán egy olyan báléjszakáról, a miről eddig még csak sejtelve van s a mi után vágyakozik gyerekes lelke minden vágyódásával. Bizonyára elmondogatta tegnap este: óh ha Zsuzskóval cserélhet-

nék! — És Zsuzskó most elmondja, viszont ő róla, ha nem is hangosan, de elmondja a párnájának, a mely reggelre nedves lesz a könyeitől. De csak ennyi az egész. Holnap már mosolyog és mosolyogva fogadja a fiatal emberek feszt vizitjeit, mint egy jónevelésű leányhoz illik. Aztán flirtelnek együtt megint, kölcsönösen és egyik sem kérdezi: mi lesz a vége? — Jó Istenem! — mert ez egy szokás és egy okos leány tudjamihez tartani magát.

Zsuzskó nem volt szentimentális, megtanították rá, eleget beszéltek neki, hogy azzal semmire se megy és az édes mamája nem is vette észre, hogy többet engedett meg magának Fáyval szemben. De Istenem, ha nem tehetett róla! Még most is érezte arcán a perzselést, a homloka égett, csak a keze volt hideg, mint a jég.

Az örült zene tombolt és Fáy erősebben szoritotta meg Zsuzskó derekát:

— Zsuzskó, szeretné-e maga, ha egy ilyen éjszaka örökké tartana?

A leány nevetett s csipkés zsebkendőjével a homlokára tapadt frou-frouját törülgette.

Őszintén nézett rá a férfi, de Zsuzskó nem birta el a tekintetét. Valami eddig nem érzett különös érzés fogta el, szerette volna, ha egyszerre fölkapja Fáy az erős karjával s elviszi messze, messze, ki ebből az örült forgatagból. Valami csöndes, magányos szigetre, fehér virágok közé, a hol tiszta, csillogó ég nevetne rájuk

és ez a tomboló vad muzsika csak mint gyöngé visszhang hallatszanék oda. Csak arról tudnák meg, hogy van még más világ is rajtuk kívül.

Szegény kis Zsuzskó, ugyan hogy juthatott eszedbe ilyen romantika? — Neked a tizenkilencedik század felvilágosult, okos leányának, a ki nagyon jól tudja, hogy nem élünk meg csupán virágillatból és hogy az a derült, mosolygó ég is beborul gyakran, mindig beborul, valahányszor arra kerül a sor, hogy éljünk; mert valahogy ruházkodnunk is kell, nem úgy, mint a mezők liliumainak, a kiket az Istenke ruház. Zsuzskó, ismered-e a számlákat, átnézt-e már őket az édes papád iróasztala fiókjában? — Ugy-e fogalmad sincs róla? Látod, az udvarlói jobban tudnak mindent és te most talán azért hullajthatod a könyvedet.

Fáy beszélt tovább:

— Zsuzskó, ha maga nem olyan leány volna mint a többi . . .

Zsuzskó szinte sértődve felelt:

— Hogy érti ezt?

— Hát csak úgy, ha maga nem barátkoznék senkivel . . .

— Azt akarja talán, hogy zárdába menjek? — Nem, de lássa, nem tehet róla, hogy a világ magával sodorja.

A leány fölfonta a gömbölyű vállait:

— Hát mit csináljak? Suroljak otthon? Maguk bizonyára kinevetnének a vörös kezimmel.

Idégesen nevetett.

ket és mégis biztosabb garanciát nyujtana a sok sebből vérző gazdának.

Vagy ha az állam, a merkantilis nyomás miatt, nem akarna segíteni a gazdaközönség ezen nem csekély baján; mozduljon meg maga a gazdaközönség szövetezés útján és csináljon, de ne csak jégbiztosítást, hanem csinálja meg a tűz- és jégbiztosítást egy füst alatt. Majd akkor látjuk meg: mit csinálnak a kartellbe lépett biztosító társaságok!?

K—y.

A kuriai bíraskodás a főrendiház előtt. A képviselőválasztási bíraskodást szabályozó törvényjavaslat főrendiházi tárgyalása nem fog csupán a szószék-paragrafusra szorítkozni. Hir szerint fel fogják vetni a vitában egyebek közt a bírói fórumnak a kérdését. A mint hire jár, maga a kuria elnöke, Szabó Miklós lesz a tolmácsa annak a nézetnek, hogy nem a királyi kuria, hanem a közigazgatási bíróság volna főruházandó a megtámadott választások fölött való ítélkezésnek a jogával.

A kanzelparagraf és a volt nemzeti párt.

A kuriai bíraskodásnak képviselőházi tárgyalása alatt általánosan feltűnt, hogy még három év előtt, 1896-ban a volt nemzeti párt ellensége volt a kanzelparagrafnak s tagjai közül több mint tizen szólaltak fel ellene (akik ma is a t. házban ülnek), a mostani tárgyalásnál csak egy szólalt fel (Horánszky) az is mellette; a többiek vagy mind skrupulus féltételével egyszerűen megszavazták az általuk régebben rossznak tartott szószékszakaszt, vagy távol maradtak az ülésről.

Ezt a különös eljárást sokféleképen kommentálta a sajtó. Legérdekesebb amit e tekintetben az »Esztergom« ir, már csak azért is, mert Esztergom képviselője Frey Ferencz is azok közé tartozik, akiknek megválasztása érdekében egész az önfeláldozásig exponálta magát a papság.

E cikkből adjuk a következő részt:

Nem fojthatjuk el rosszalásunkat s megdöbbenésünket a kormánypártba bevezetett *nemzeti párt* magatartása fölött, mely a politikai erkölcsökben a dekadencia útjára lépett.

Ennek a pártnak több mint fele a *katholikus papságnak támogatása mellett jutott be képviselőnek*. Érdeklükben a papság exponálta magát szinte önfeláldozásig. Szenvedett értük politikai üldözést, megaláztatást, sőt egyházi mellőzést is. Ezeket nem a felhányás adja tollunk alá, de lehetetlen eszünkbe nem jutni mindezeknek, mikor a kanzelparagrafus tárgyalásánál a tisztelt volt párt fordulását a tisztelt volt párt fordulását kell látnunk. Utóvégre, akiket támogattunk, akik politikai existenciájuk megmaradását jórészen a papság magatartásának köszönhették, azok cselekedetét jogunk van figyelemmel kíséreni, sőt fölötté kritikát is gyakorolhatunk.

Aki a politikában erkölcsre ad valamit és úgy tudjuk a volt nemzeti párt ezt, dicséretére legyen mondva, hangoztatta, az mindenesetre ezen erkölcsnek sorvadását látja abban a tényben, hogy a nemzeti pártiak pl. a kanzelparagrafusnak eleve való elfogadásával besiettek a kormánypártba, ellene e szerint a pártfegyelem alapján, a ház nyilvános ülésében se fel nem szólhattak, se ellene nem szavazhattak. Sőt megtörtént az a cinikus jelenet, hogy a javaslat mellett egyik vezérszónokát a volt párt állította sorompóba. Hogy a szavazásnál távol tartotta magát a volt párt zöme, ez csak konstatació a lelkiismeret hullámszámát, enerváló furdalását és annak beismerését, hogy nehéz két urnak szolgálni. A szavazástól való tartózkodás még korántse politikai bátorság inkább a körülményekkel való rideg számolás, mely rokonszenvet alig érdemel. A politikai erkölcsök bátorsága abban nyilatkozott volna meg, ha vagy nyílt kérdésnek hagyaték az új párttagokra nézve a kanzelparagrafus ellogadása, vagy a mi legjobb lett volna, ha az a politikai szükségbeli házasság kis moratoriumot szenved s a régi lovagias ügyek intéződek volna el elsőben. Így megmarad a megbízhatóság, nem dobták volna el a kihasznált jóbarátot, mint kifacsart citromot és a mézeshetek édes turbékolása se lett volna erkölcsileg kifogásolható.

Ez az eset is megtaníthatja az igazelvű katolikusokat arra, hogy attól a politikai párttól, mely nem helyezkedik bevallott keresztény alapokon nyugvó politikára, jogaink respektálását és az igazság szerzetét nem várhatják.

A szervezetek védelme.

A soproni kereskedelmi- és iparkamara mozgalmat indított a fogyasztási szervezetek ellen s fölirt a kereskedelmi miniszterhez, hogy ezeket a közvetítő kereskedelemre nézve annyira káros vállalkozásokat korlátozza. Mily szerény volt ezekben a kívánságaiban, mutatja az, hogy a szegény szervezeteket még attól is el akarta tiltani, hogy kereskedelmi üzlet jellegével bíró nyilvános elárúsító helyiséget tarthas-

sanak. Ennek a mozgalomnak támogatására a soproni felhívta a testvérekamarákat is.

A szegedi kereskedelmi- és iparkamara legutolsó ülésében fölolvasták a kereskedelmi miniszter leiratát és ezek közt azt, mely a fogyasztási szervezetek üzletkörének korlátozása végett tett fölterjesztésre érkezett és azt mondja, hogy a *fogyasztási szervezetek bármilyen korlátozását a miniszter ezidőszerint nem tartja célszerűnek*.

Bizonyára kivihetőnek sem, mert ellentétben áll azzal az igazi szabadelvű irányzattal, mely a kicsinyek és gyöngék támogatását a nagyok és erősek köteleességévé teszi.

Ez ellen a köteleesség ellen vétkezett a soproni kamara és magával akarta vonni többi társait, sőt szemet vetett a kereskedelmi miniszterre is. A merénylet azonban nem sikerült és nem is fog sikerülni egyhamar. Nem fog sikerülni azért, mert a legszembeötlőbb hanyatlást jelentené, ha Magyarország ellentétben állana a gazdaságilag haladó nemzetekkel, elhagyná bukni azokat az intézményeket, melyek a különben nyomorba jutó kis emberek fölémelésére szolgálnak. Levenné róluk kezét azért, hogy kedvezzen egy kicsiny csoportnak, mely állami segítségért jajgat, mert nem elég erős arra, hogy a jogos versenyyel megbirkózzék.

A bukás felé.

Bécsből tegnaptól a következőket jelentik: Az osztrák kormány helyzete fölötté válságossá vált. A Thun-minisztérium, hogy a Reichsrathban a rendet és nyugalmat helyreállítsa, a csehországi nyelvkérdést úgy akarja megoldani, hogy a nyelvrendeletek megszüntetése mellett a 14. §. alapján új nyelvtörvényt bocsát ki, a mely felöleli a németek követeléseit is. A németek előre tiltakoztak az ellen, hogy a 14. paragrafussal csináljanak új nyelvtörvényt, a csehek pedig azt az álláspontot foglalták el, hogy a csehországi nyelvkérdés nem tartozik a Reichsrath elé, mert az a csehországi tartománygyűlés kompetenciájába tartozik. Ez okból dr. Kaizl pénzügyminiszter, a ki maga is új-cseh, Prágában járt, hogy ez ügyben az uj-csehek vezető embereivel értekeztek.

Kaizl tegnap vissza érkezett azzal, hogy missziója nem sikerült, mert a cseh politikusok kijelentették, hogy a kormány által tervezett megoldáshoz nem járulhatnak hozzá. A cseh lapok ma meg is támadták a kormányt, sőt a Kaizl egyenesen kigunyolják. Az új csehek klubja összes vidéki lapjaiban kijelenti, hogy az új csehek viszonya a kormányhoz fő-

— Különös maga Fáy ma este . . .

A fiatal ember végig törülte homlokát, aztán kiment az étkezőbe s felhajtott két pohár pezsgőt.

A souperbe kezdtek. Fáy piros volt s egészen közel hajolt a leány rózsás fülehegyéhez. — Zsuzskó, szeretem magát, bolondul szeretem. Szeretem a szép arczáért, a jóságáért, az Isten is egymásnak teremtett bennünket.

A leány keze reszketett a férfi erős vállain és szinte megszédült.

Szenvedélyesen folytatta tovább a férfi:

— Oh ha úgy tudná, mennyi gyötrelmet állok ki magáért, mennyit gondolkodom! — A fejem szét pattan Zsuzskó és a szívem . . . A kettő folyton harcban van egymással. Csöndes tavaszi estékben, mikor az orgona virágzik és az élet, a mindenség csupa, de csupa szerelem, — ilyenkor, — mondom, szívem a föltétlen ur! Féléjszakákon magára gondolok tiszta, szent szerelemmel és csókolgatom a virágot, a mit véletlen elhullajtott. De reggel, megcsap a hűvös szél az utcán, — egyszeribe úgy érzem, mintha egyáltalán nem volna szívem. Futok a többi bolond emberrel, megyek neki a hajszának, napestig robotolni a hivatalban, hajlongani a szélsőséges nagyságos urak előtt, keresni a kenyeret, mely száraz is lesz, sós is lesz, mire igazában a magunkénak mondhatjuk. Alázatosan meg-

emelem kalapomat a selyemruhás dámák előtt, de elpirulok, ha a kollégám feleségét látom czipelkedni haza felé a piacról a nagy kosárral és inkább befordulok a másik utcába, nehogy zavarba hozzam. Zsuzskó! — ha igazán szeretem, megkimélem magát hasonló helyzetektől. Lehet, hogy teremthetnék magának biztosabb egzisztenciát később, de mig arra várunk, ne haragudjék meg érte, hogy így fejezem ki magamat, valahogy erőltetett lesz az egész dolgom. A szerelem olyan, mint a virág, színt, illatát veszti, meghervad könnyen . . . Én fásult, maga türelmetlen és elégedetlen lenne és méltán édes Zsuzskó, — én inkább lemondok magáért a boldogságomról. Az előbb még önző voltam, szerettem volna, hogy miattam szakítson mindenkivel, de most tisztán látok és ép azért, mert olyan nagyon szeretem magát, kívánom, hogy boldog legyen abban az értelemben is, igazán boldog, a miben a világ nevezi annak. Ha maga ábrándos leány, eleinte visszásnak fog tetszeni, hogy ugyszólván meghasonlík a maga szívével, hogy olyannak adja puha kis kezét, a kivel legkevésbé foglalkozott fehér álmaiban, de majd meglássa, hálával fog gondolni reám, hogy én szegény ördög visszavonultam rozszant csónakkal s átadtam helyemet egy büszke, magához méltó gályának, a kivel biztosan járhat az élet elcsépeltek

mondott, de bizonyára igazán viharos tengerén. Mondom köszönettel fog tartozni nekem Zsuzskó és meg fogja engedni olykor, hogy maguk mellett, a maga édes körében foltozhassam össze zilált lelkem megviselt hajóroncsait . . .

A leány rekedt hangon felelt:

— Fáy magából a pezsgő beszélt . . .

Szinte cinikusán nevetett a férfi:

— Világért se Zsuzskó! — sohasem voltam jobban magamnál mint most. De ne higgye, hogy nem szeretem, ép azért beszélek így, mert nemcsak magamért szeretem . . . Bocssáson meg Zsuzskó! . . .

A zene rég el hallgatott már, ők gépiesen sétáltak föl s alá a mindig jobban ritkuló teremben. A bálközönség oszlott, a mamák féltő gond- dal pólyázták be leányaikat s kocsit után rohogott tova.

Zsuzskó fázósan bujt be puha, meleg pelerinjébe és nem szólt az egész uton semmit. Csak mikor már régen sötétség volt a kis szobájokban, akkor panaszkodott a párnájának.

De, — és ez nem is volt olyan nagy véték Zsuzskótól, — hogy egy év múlva szót fogadott Fáy Lacinak.

lőtte feszült: fölajuk, a Narodni Listy, pedig örvendve konstatálja Kaizl missziójának meg-hiusulását és azt mondja, hogy ha a kormány nyelvjavaslata jó és igazságos, akkor terjessze az illetékes tartománygyűlés elé, ha pedig nem jó, akkor tépje azonnal össze.

A kormányhoz közel álló körökben azt mondják ugyan, hogy a csehek mostani állás-foglalása nem jelent semmit, mert a jobboldal a parlamenti végrehajtó bizottsága fog e kérdésben pünkösdtől dönteni és ha akkor a többség a kormány javaslata mellett lesz, a csehek bizonyosan alávetik magukat a törvény-nek, mert akkor választóik előtt igazolva van-nak. A cseh lapok azonban oly élesen ír-nak, hogy nehezen hihető el a kormánykörök opti-mizmusa. És mivel a németek, bár más okból, szintén nem hajlandók elfogadni az új nyelv-törvényt, a kormány nem éri el azt a célját, hogy a parlamentet ismét akcióképesse tegye.

Komplikálja a kormány helyzetét a Ma-gyarországgal való gazdasági kiegyezés is, a mely ügyben hétfőn este utaztak gróf Thun miniszterelnök, Kaizl pénzügyminiszter és Dipaula kereskedelmi miniszter Budapestre, a hová ked-den reggel érkeznek s meglehet, hogy még az nap vissza is térnek Bécsbe. Azt mondják ugyan a kormány körében, hogy az osztrák kormány már kibékült a Széll-formulával és csakis a bankkérdésre, illetőleg a bankszabadalom tar-tamára áll fenn egyetlen differenzia. A válto-zott belpolitikai helyzet következtében azonban nem fogja-e Thun gróf a kiegyezést kedvező alkalomnak tartani a visszavonulásra? Némely politikai körökben azt hiszik ugyanis, Thungróf Budapestról mint bukott miniszterelnök fog vissza-térni, mások szerint azonban előbb megcsi-nálja a 14. paragrafus alapján a gazdasági ki-egyezést és a nyelvtörvényt és csak azután fog új kormányának helyet csinálni. Abban az egy-ben mindenki egyetért, hogy Thun gróf bukása rövid idő alatt elkerülhetetlen.

Mangra Vazul magyar-csékei képviselőjelölt.

A magyar-csékei v. kerületnek már is sok a jelöltje, pedig még a főfeltétele sines meg a tervezettségnek, hogy t. i. a vál. kerület meg-üresedjék. A kerületet összeköttetésbe hozták majd Papp János megyei főjegyző nevével, majd Beóthy Akossal. Legújabb az, amit egy aradi lap ír a csékei kerületről, mely a követ-kezőleg hangzik:

»A hírhedt mártir: Mangra Vazul oda szándékozik hagyni a «passzivitás» kényel-mes hajóját s már nem elégszik meg az arad-megyei közgyűléseken való szerepléssel. Meg-bizható forrásból vesszük a hírt, hogy Mangra már hetek óta korteskedik Bihar megyében Goldis János püspök jelöltsége mellett és pedig azért, hogy Goldis kerületében, Maggar-Csékén ő léphessen fel képviselőjelöltnek. Elhatározott szándéka Mangranak, hogy meg-kísérli a képviselő házba való bejutását. Hogy sikerülni fog-e a terv, az más kérdés»

E közleményre csak azt jegyezzük meg, hogy Magyar-Cséke túlnyom része önemzetiségi kerület.

Angol-orosz egyezmény. Londonból jelentik május 6-iki kelettel: A Kinára vonat-kozó orosz-angol egyezmény most közzétett szö-vege megerősíti a maodruriai és jangeei-völgyi vasutakra nézve létrejött kölcsönös megállapo-dásról eddig közölt részleteket. A két egybe-hangzó jegyzék azt mondja, hogy Angliát és Oroszországot az a komoly kiváltság hatja át, hogy Kinában elkerüljenek mindent, ami konfliktusra vezethet azokban a kérdésekben, a melyekben a két ország érdekei találkoznak. A két hatalom semmiképp sem akarja háborítani Kina szuverenitását avagy a meglevő szerződéseket. A két hatalomnak az az egybehangzó kívánsága, hogy elhárítsanak mindent, a mi bonyodalma-kat idézhetne elő, alkalmasnak tartják kelet békéjének megerősítésére és Kina érdekeinek megővésére. Egy pótlék is van csatolva az egyezményhez, amelyben a sanhaikvan—ninco-

vangi vasutáról van szó, kimondják, hogy azok a jogok, amelyek a Hongkong and Szanghai bankkal kötött kölcsönszerződésből erednek, nem szenvednek csorbát, hanem az a vonal Kináé marad és nem kínai társaságnak sem el nem zálogosítható, sem el nem idegeníthető. Végül beleegyezését adja a két hatalom ahhoz, hogy Kina kiépítse a Lsziaheisen-Kszinmintinqi szárny-vonalat.

Az osztrák kormány jegyzéke.

Budapest, május 8.

Bécsi értesülések alapján beszámoltunk már azzal, hogy a kiegyezés kérdésében alapos konfliktus támadt a magyar és az osztrák kormány között. A kenyértörés, a mely bekövetkezett, ama jegyzék miatt támadt, a melyet az osztrák kormány a magyar kormányhoz intézett és a melyben követeli, hogy mindazok a kedvezmé-nyek és előnyök, a melyek a kiegyezési kérdés mostani stádiumában Magyarország javára es-nek, visszavonottnak, vagy változtatáson esnek át.

A mit akkor irtunk, az most tényleg be is következett. Ha figyelemmel kísérjük az osztrák sajtót, láthatjuk, hogy unisono megfujják a harczi trombitát Magyarország ellen. Akár cseh, akár német, akár kormánypárti, akár ellenzéki az osztrák ujság, ha arról van szó, hogy Magyarország hátáról szijat kell hasítani, csodálatos módon egyetértenek. Magyarország kizsákmányolásának kérdése olyan, a melyben valamennyi egyébként ebmódra marakodó osztrák pártárnyalat ölelkezik. S ha ma a vesze-kezés a nyelvkérdés fölött a legmagasabb fokra hág, holnap egymás nyakába borulnak, a mikor ugyanis csillapító gyógycseppek gyanánt be-adják nekik a maszlagot, hogy Magyarországot az utolsó cseppig ki kell aknázni.

Ennek a nagy magyarfaló mozgalomnak Kaizl osztrák pénzügyminiszter a lelke. Ő az, aki megnyergelte az osztrák sajtót és mindent el akar követni, hogy Magyarország követeléseit és a kvótaarány megszabásának kérdésében a minimumra szállítsa alá. Miután a kiegyezés az ischli klauzula és annak helyén a Széll-formula alapján került a szabályozás stádiumába, most ebbe a formulába kapaszkodik és nem enged belőle még annak az árán sem, ha a Széll-kabinetet a bukásba hajtaná is.

Ebből a jámbor óhajlásból azonban semmi sem lesz. Az események láncolatában olyan jelenségek merültek fel, amelyek meghiusítják végképen Kaizl ur terveit. A jelenség legfőbb nyilvánulására a király elhatározásában gyö-kerezik, aki ellene szegül a kísérletnek és nem akarja megengedni, hogy e kérdésben Magyar-országon ismét új bonyodalmak támadjanak, a melyek az országot új, beláthatalan zavarokba dönthetik.

A király ugyanis, a mikor Széll Kálmánt Budán legutóbbi itt tartózkodása alatt kihall-gatáson fogadta, kijelentette, hogy semmi kedve nincs megengedni, hogy ezek a bonyodalmak, a melyek a parlamenti békét veszélyeztetnék, be-következzenek. De tiltja azt a politikai eszé-lyesség is. Mert igaz, hogy ebben a kérdésben csodálatos egyetértés uralkodik az osztrák pár-tok közt, de azért nem nyugtatják meg, ha ezt a kérdést kívánságuk szerint intézik el. Ma új-jongva fogadnak, hogy Magyarország hátrányára csinálták meg a kiegyezést, de holnapra nyelv-kérdés fölött támadt zavarok csak olyan viszonyokat tartanak fenn Ausztriában, a melyek a békét lehetetlenné teszik. Hogy ez tényleg igaz, mutatja a cseh-német veszekedés stádiuma. Tö-kéletesen mindegy tehát, hogy milyen eredmé-nyeket ér el Ausztria a kiegyezésben. Békét inangurálni a Lajtán túl amugy is lehetetlen.

Kaizl urnak van egy titkos és be nem vallott terve. Az pedig abból áll, hogy amikor az ő és a Thun-kormány bukása tényleg be fog következni, az minél népszerűbb legyen Ausztriában. Hozsannát fognak kiáltani Ausztriában, ha a Thun-kormány a kiegyezés kérdésében bukik és azzal fog visszavonulni a közügyektől, hogy nem tudott Magyarországból annyit ki-zsákmányolni, amennyi az osztrákoknak inyökre volna.

Ez a titkos óhajlása Kaizl urnak könnyen teljesülhet. Am fujják meg a hozsannát unisono a visszavonuló osztrákok kormányának, zengjék unisono dicséretüket az osztrák miniszterelnök-nek, de Magyarország egy hajszálnyira sem fog engedni álláspontjából és a magyar kormány sem fog tért engedni az osztrákok zsákmányolási poli-tikájának. Bukjék népszerűen az osztrák kor-mány, nem fogjuk zavarni örömeiket. De a magyar érdekek intaktsága nem fog csorbát szenvedni soha.

UJDONSAGOK.

TAJÉKOZTATO.

Régészeti és történelmi muzeum. (Schlauch park) nyitva minden vasár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél 1-ig és d. u. 3—5-ig 10 kréért. Kedden és csütörtökön d. u. 3—5 óráig 20 kréért, Más időben 50 kr.

Május 8. Nagyvárad város központi választmányának ülése fél 2 órakor.

Május 8. Nyugdíj bizottsági ülés a városházán, d. u. fél 5 órakor.

Május 9. A Sebes-Körözs társulat közgyűlése d. u. 3. ó.

Május 12. A lövészegylet közgyűlése.

Május 22. A régészeti és történelmi egylet közgyűlése.

* **Keresztjáró napok** Tegnap, a kedve-zőtlen idő folytán nem tartották meg a kereszt-járó napokon szokásos körmenetet, hanem az egész isteni tisztelet az olasz-i plebánia templomban ment végbe. — A szentmisét Zajnay János kanonok, pápai praelátus tar-totta segédlettel, míg a szentbeszédet Kópis József káplán mondotta. — Ma, ha kedvező lesz az időjárás, az olasz templomból megy a körmenet a premontrai rend templomához, hol szent mise és prédikáció lesz.

* **A király Budapesten.** A király tegnap reggel 6 óra 22 perczkor külön vonaton Gö-döllőről Budapestre érkezett és gróf Faar fő-hadsegéde kíséretében a budai várpalotában hajtatott, a hol délelőtti 10 órakor általános kihallgatást adott. Ő felsége holnap délutánig a fővárosba marad, holnap d. u. 4 órakor pedig ismét visszamegy Gödöllőre.

* **Személyi hír.** Láhner Viktor altábor-nagy, honvéd kerületi parancsnok, tegnap Nagyváradra érkezett.

* **A polgármester itthon.** Dr. Bulyovszky József polgármester, mint említettük, Buda-pestre és Bécsbe utazott Busch Dávid főmér-nök társaságában. Utazásának az volt a célja, hogy a város részére szükséges kölcsön ügyé-ben puhatóldozék. A másik dolog pedig egy selyemgyárnak Nagyváradon levő telepítésének kérdése volt. — A polgármester az éjjeli gyors-vonattal Nagyváradra hazaérkezett.

* **Katonai tisztelgés.** A Nagyváradra át-helyezett honvédhuszárok most ismerkednek az új állomáson. A tisztikar bemutatta magát a 4. honvéd-gyalogezred tisztikarának. Vasárnap délelőtt adta vissza a honvéd gyalogezred tisz-tikara a látogatást a honvéd huszár laktanyá-ban, a hol Nagy Gyárfás őrnagy, osztálypa-rancsnok fogadta a tisztelgőket.

* **Névváltoztatás.** Piskoj Brezse feketetői lakos vezetéknévét »Puskás-ra változtatta. — De meg van akadva ez az atyafi a keresztnevé-vel. Azt állítja, hogy a »Brezse» névnek sehogy

sincs értelme s azt valószínűleg tévedésből írták így az anyakönyvbe. Kéri, hogy ezt Rezső-re változtathassa. A miniszter azonban egyszerűen azzal utasította el a kérelem ezen részét, hogy nem tartozik a hatáskörébe.

*** Zajos megyegyűlés.** A juniusi megyegyűlés igen érdekesnek, mozgalmasnak ígérkezik. Ekkor jön ugyanis betöltés alá az ujonnan rendszeresített I. oszt. aljegyzői állás. Minden valószínűség szerint *Keszthelyi* Zoltán, a megye e kiváló tehetségű és szorgalmu II.-od aljegyzője lesz egyhangulag megválasztva s ez esetben II. osztályu, esetleg III. osztályu aljegyző választás is lesz. — Küzdelmesnek ígérkezik a margittai főszolgabíró választása. A központ mindenáron *Nyisztor* Alajos m.-csékei főszolgabírót akarja Margittára megválasztatni s helyére. M.-Csékén *Szóllósy* Ferencz szolgabírót óhajtja. A margittai járás lakosainak egyrésze azonban szervezkedik, hogy *Jezericsky* szolgabírót választák meg a margittai járás főszolgabírójának. A pályázatot most írják ki junius 17-ig terjedő határidővel.

*** Uj magyar nemes.** A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király *Lukács* Józsefnek, az angol-osztrák bank budapesti fiókja igazgatójának a közgazdaság és különösen az ipar és kereskedelem terén szerzett érdemei elismerésül a magyar nemességet a «szegedi» előnévvel díjmentesen adományozta.

*** A választók összeírása.** Nagyváradi város központi választmánya tegnap délután ülést tartott a városházán, *Rácz* Mihály főjegyző elnöklete alatt. Jelen voltak: *Rádl* Ödön, *Némethy* Károly, *Hlatky* Endre, *Szokolay* Tamás, *Reismann* Mór és *Istvánffy* István jegyző. Elnök bejelentette, hogy kikből alakította meg a törvényhatóság az 1899., 1900. és 1901. évekre a központi választmányt. A jelenlevő tagok nyomban letették az esküt. A választmány jegyzőjéül ismét dr. *Hoványi* Gyulát választották meg. — Felolvasták a belügyminiszter rendeletét a választók összeírására nézve, a melynek legérdekesebb része az, hogy azon választók, akik ápril. 15-ig nem fizették ki az adójukat, egy külön jegyzékbe pontosan felvétessenek. Az összeíró küldöttségeket a következőképp alakították meg: Olasziban: Elnök: *Hlatky* Endre, tagok dr. *Radó* Ignác, dr. *Márkus* László; V.-Ujvárosban: elnök: *Szokolay* Tamás, tagok: dr. *Várady* Zsigmond, *Reismann* Mór; V.-Velence-Váralján: elnök: *Rádl* Ödön, tagok *Ullmann* Izidor, *Domokos* Károly. Az előírt hirdetményeket mielőbb közzé teszik az összeíró küldöttségek elnökei.

*** A székely stíl diadala.** A kolozsvári egyetem fűvész-kertjének a kapuját nem régiben állították fel. Ez a kapu *Siklody* István brassói közép-faipariskolai tanár terve szerint készült, s remek mintája az eredeti székely stílus kapunak. Galambduccos, hatalmas szálfákból faragott s eredeti díszítésekkel czifrázott kapu ez, mely első pillanatra megragadja a szemlélő figyelmét. A mai ide-odakapkodó, idegent utánzó műiparnak méltón becsületére válik, s kívánatos volna, ha *Siklody*nak, ki a magyar stílt kiváló szeretettel és szakértelemmel műveli, minél gyakrabban adódnék alkalom, hogy e stílt kiművelje.

*** Markovits Kálmán temetése.** Megemlékeztünk már *Markovits* Kálmán földbirtokos elhunytáról. A beszentelés tegnap már megtörtént Árpádon, az elhunyt kastélyában s a tulajdonképpeni temetés ma, kedden délelőtt 10 órakor lesz az olasz plebánia templomban. A temetésen a megyei tisztviselők testületileg vesznek részt. — A család által kiadott gyászjelentés a következő:

Terpesti *Markovits* Antal, neje és gyermekei *Markovits* Marianne özvegy *Vertán* Lajosné és gyer-

mekei *Markovits* Emma Szilágyi Czuláné férje és gyermekei. Néhai *Markovits* Jozefa férjezett Néhai gróf *Kornis* Károlyné gyermekei *Markovits* Gabriella özvegy *Gyertyánffy* Lászlóné és gyermekei *Markovits* Etelka *Miskolczy* Jenőné férje és gyermekei. *Markovits* Berta *Cziffra* Gerőné férje és gyermekei. *Markovits* Vilma *Glac* Antalné férje és fia maguk, számos rokon és jóbarát nevében is megtört szívvel tudatják a legjobb forrón szeretett testvér, sógor, nagybátya rokon és barátnak *Terpesti Markovits Kálmán urnak* a tenkei választó ker. volt orsz. gyűl. képviselőjének május 6-ik napján d. u. 4 órakor a halotti szentségek felvétele után történt gyászos elhunytát.

A drága halott földi maradványa a r. kath. vallás szertartása szerint f. hó 8-ikán délután Árpádon beszenteltetvén f. hó 9-ikén Nagyváradon a várad-olasz róm. kath. plebánia templomban reggeli 10 órakor az egek urának bemutatandó szentmise áldozat után fognak a családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Nagyvárad, 1899. május 6. Áldás és béke lengjen porai felett!

*** Kórház Nagyszalontán.** Nagyszalontán a vereskereszt egyesület nyilvános jellegű kórházat akar felállítani. A belügyminiszter egy a hely kiválasztása, mint a terveken szükséges módosítások helyszíni tárgyalása végett dr. *Téry* közegészségügyi felügyelőt küldte ki. A miniszteri kiküldött tegnap volt Nagyszalontán e tárgyban. A kórházat rövid időn felállítják Nagyszalontán. Az új kórházzal sokat fog nyerni a környék közegészségügye és a lakosság.

*** Bérmlás Gyulán.** A gyulai róm. kath. hitközség ünnepre készül. *Szent-Háromság* vasárnapján f. hó 28-án u. i. dr. *Schlauch* Lőrincz bíbornok püspök a bérmlás szentségét fogja kiosztani. Szombaton 27-én déli 12 órakor érkezik meg Gyulára. Másnap bérmlálni fog a nagy templomban. Hétfőn a szt. József templomban. Kedden délelőtt az iskolákat fogja meglátogatni, d. u. 3 órakor pedig vissza utazik székhelyére.

*** A főorvos nyugdíja.** Nagyvárad város nyugdíjbizottsága *Rácz* Mihály főjegyző elnöklete alatt tegnap rövid ülést tartott. Apróbb ügyek elintézése után dr. *Hoványi* Ferencz nyugalomba vonult városi főorvos nyugdíját 1140 koronában állapították meg. Mint értesülünk, a közgyűlés elé egyik törvényhatósági tag oly értelmű indítványt tesz, hogy tekintettel dr. *Hoványi* Ferencznek a közegészségügy terén szerzett kiváló érdemeire, 1500 koronára egészítsék ki a nyug. főorvos évi nyugdíját. — *Dolya* Ferencz lemondott utkaparónak nem adták meg a kért végkielégítést.

*** Bérmlás Zichy Géza családjában.** *Majláth* Gusztáv gróf erdélyi püspök a napokban Pozsonyban *Zichy* Géza gróf fiát részesítette a bérmlás szentségében a Jézustársaságiak templomában. A bérmaszüli tisztelet ifj. *Zichy* János gróf orsz. képviselő teljesítette. A főúri család ez alkalomból igen szép jelét adta buzgó vallásosságának: szent mise alatt a bérmlándóval együtt az egész család a szent áldozáshoz járult.

*** A selyemgyár ügye.** A városházán nagy igyekezettel dolgoznak, hogy a tervbe vett selyemgyár létesítését Nagyváradon elősegítsék. A polgármester részben ebben az ügyben járt most Bécsben. A pénzügyi, gazdasági és jogügyi szakbizottságok ma, május hó 9-én délután 4 órakor együttes ülést tart, a melynek főtárgya a selyemgyár kérdés lesz. Megállapítják a gyárnak nyújtandó kedvezményekre vonatkozó szerződést.

*** Bedőlt iskolai fal.** Az Attila-utca és Krisztinakereszt sarkán levő, a főváros tulajdonát képező elemi iskola egyik, téglából épített fala tegnap bedőlt, szerencsére senkise járt arra, mikor a fal leszakadt s így emberéletben nem is történt kár. A kerületi előljáróság megtette a szükséges intézkedéseket. Talán kissé előbb kellett volna! Hát a fal ép akkor szakadt le, mikor egy tömeg iskolás gyermek van a közelben?

*** Felebbezés a szódavíz adóemelés ellen.** A szódavíz adó bérlete ügyében hozott közgyűlési határozat ellen újabb felebbezés érkezett Nagyvárad városához, Váli József szikviz gyárostól. A hosszú felebbezés abban végződik, hogy a miniszter oldja fel a reája nézve sérelmes határozatot s a szódavíz-adót árverés útján adja a város bérbe. Ha pedig ez nem volna lehetséges, a *Feldmann* Izidorral fennálló szerződés miatt, a szabályrendeletet addig függeszték fel, míg ez a szerződés lejár.

*** Uj menedékház. Körözs-Tarján** község képviselő testülete f. hó elején kelt egyhangu határozatával állandó menedékházat nyit nagy számú óvodaköteles gyermekei befogadására. A menedékház junius elejével nyílik meg. A pályázók folyamodványait f. hó 24-ig adják be a képviselőtestülethez.

*** Ellopott kelengye.** *Szabó* Gyula fodrászlegény, egy előkelő színészcsalád elzüllött sarja pár hónapja szabadult ki Illováról, hova 2 évig volt elzárva rablásért. Előzőleg is több fogházban volt lakója. Illováról való kiszabadulása után ismét Nagyváradra jött és megnyerő modorával behízelegte magát *Varga* Borbálánál, kinek házasságot is ígért. A kelengye készült is, *Szabó* Gyula pedig ott élőködött *Vargák* nyakán. A kelengye elkészült a minap, a völgyegény pedig fogta magát és 6-án éjjel az egészet ellopta és zsibarasoknak eladogatta. A jó madár kézre került és most ismét a fogházban ül.

*** Hazánk fia külföldön.** *Kmoskó* Mihály, az esztergomi egyházmegye tehetséges fiatal papja a hittudományok magistere elnyerte a bécsi egyetem »Reisestipendiumát«, melynek segítségével megeheti keletre tervezett tanulmány útját. A 23 éves ifju tudós már most ügyesen kezeli a keleti nyelveket s az assyr ékíratos tanulmányában annyira vitte, hogy legujabban több, eddig ismeretlen jegyet fejtett meg. — A Reisestipendium elnyerőinek három egyetem közt kell választaniok, melyeken tanulmányaikat befejezzék s ahonnan esetleg kirándulnak tudományos kutatások megajtására. — *Kmoskó* a *beyruthi* egyetemet választotta s onnan jóakarójának, az antiochiai syr patriarchának pártfogása és támogatása mellett elrándul *Mossulba*, hogy az *ösi Ninive* romja között ásátásokat eszközöljön. — Reméljük, hogy a fiatal tudós nem fogja idegen nemzetek hallgatói előtt apró pénzre váltani szerzett kincseit, hanem a magyar egyház és tudomány javára fogja azokat kamatoztatni.

*** A posta köréből.** *Hromkovits* Endre posta-távirida főtiszt Nagy-Károlyból Nagyváradra áthelyeztetett. — Gyapjun postamesteri állás, Mező-Telegden II. oszt. kiadó állás van üresedésben.

*** Biharmegye büszkesége.** Megint a híres vaskóhi szélhámos: *Simay* Gyuláról szól az ének, vagyis inkább egy törvényszéki ítélet. Sokszor foglalkoztak már ezzel az urival a lapok, mikor hol mint huszár tiszt, színész stb. adta ki magát s követte el vakmerő gazemberiséget. Négy-öt ízben volt már a kir. ügyész vendége család, lopás, szikkasztásért. Az elmúlt május havában Nagyváradról utazott a fővárosba s az uton egy *Watzmaner* Márta nevű nőtől ellopta a pénztárczáját s mikor emiatt a budapesti rendőrségnél le volt zárva, egy másik fogolytól elcsalt 5 frtot, amit aztán a kabátja gallérján levő nyílason dugott el. Mind ezen dolgokért a multkor számolt vele a budapesti kir. törvényszék s elítélte tíz hónapra, de mivel ennél hosszabb időt töltött vizsgálati fogságban, a büntetést ebbe tudják s szabadlábra helyezték. Az ítéletet biharmegyének is megküldték. Mintha valami nagy örömet okozna a vármegyének hogy ilyen jeles fia van.

*** Részeg emberek statisztikája.** Szeretett hazánkban szokás, hogy az emberek vasárnap sokat és alaposan igyanak. Nagyon természetes tehát, hogy a fővárosi rendőrségnek minden vasárnap sok baja van a botránnyosan részeg emberekkel, akiket a kerületi kapitányságoknál állítanak elő. Az el-

vem, a hogy úgy jajgatni láttam azt az asszonyt . . .

Elnök: Hát Amerikában nem jajgatnak az asszonyok? (Derűltség.)

— Soha, feleli a legkomolyabb arccal a vádlott.

— Ugyan?

— No kérem csak úgy gondolom, az egzekvátor miatt nem.

— Hát térjen csak a védelmére!

— Arra csak az mondhatom: ha a Somosy ur csak azt akarta, hogy tekintetes urnak nevezzem, hát adtam vón én neki méltóságos-t is. (Nagy derűltség.)

— Ez a védelme?

— Igen. Mondhatom én neki méltóságos ur is, mert tetszik tudni, — az nem kerül pénzbe. (Viharos derűltség.)

A bizonyítás befejeztével a védő erősen megtámadta a végrehajtót, a ki Grünfeldék vendégszeretét vette igénybe s mégis úgy viselkedett, hogy az egyáltalán nem illett a bírósági kiküldötthez. Az elnök többször félbe is szakította a védőt, a ki azt is kifogásolta, hogy Somosy a király képviselőjének mondotta magát. Mert a végrehajtó nem a király nevében szedi el a szegény ember czókmokját, ő csak végrehajtja a bíróság ítéletét, akár a hóhér.

Az elnök ismét megszakítja a védőbeszédet.

Védő: Pedig úgy van, hogy a hóhér nem a király nevében akaszt . . .

Ügyész: De igen.

— Nem. Ez bizonyos fokig gyűlöletessé tenné a királyt. Az akasztás, a bíróság ítéletének végrehajtása s az államhatalom nevében történik. — Fejezte be a védő s még néhány erős szóval illette a végrehajtót, aki helytelenül, jogtalanul s illetlenül belevitte a vitába a király személyét s provokálta a vádlottnak, igaz, nem menthető kifakadását.

A törvényszék, miután Gyöngyössi József dr. befejezte a védőbeszédét, Grünfeld Miksát, figyelemmel az enyhítő körülményekre, *tizen-négy napra fogházra* ítélte. Ugy a közzvádló, mint az elítélt felebbezett.

A kincstár tolvajai. Hetek előtt történt, hogy a rendőrség letartóztatott egy bandát, melynek *Szezsödy Kálmán* volt országos képviselő és pénzügyminiszteri számvizsgáló volt a feje. A hattagu társaság, a mint kiderült, hosszabb időn át lopkodva a megsemmisítésre szánt hibás postabélyegeket s persze jó pénzen értékesítette. A törvényszék valamennyi vádlott ellen: *Szezsödy* és felesége, *Kuhinka Károly*, *Pribicsko Rezső*, *Gasparik János* és *Fáy I. kávé* ellen elrendelte a vizsgálatot okirathamítás és hivatalbeli sikkasztás, illetőleg ezekben való részesség czimén. A okirathamítás vádja abban áll, hogy *Szezsödy* a megsemmisítési eljárásakor felvett jegyzőkönyvekben az ellopott hibás bélyegeket is úgy szerepeltette, mintha elégették volna azokat *Kiss István* vizsgálóbíró a terhelteket, kik a fővárt kivételével valamennyien szabadlábon vannak, mind kihallgatta már, de most egyelőre szünetelni fog a vizsgálat. A törvényszék ugyanis elrendelte *Szezsödy* elmeállapotának a megvizsgálását, s most ezt végzik dr. *Ajtai* és *Moravcsik* egyetemi tanárok.

A kauziós háziasszony. *Rosenberg Rózát*, a ki valójában csak vice-háziasszony, mert a rendelkezése alatt volt házakat csupán hasznobérelte, tavaly letartóztatták. A jeles asszonyág ugyanis tíz bérelt házába kauziós házmestereket fogadott fel, kiktől 1000—2000 forint kauziót vett fel s a szegény emberek pénze odaveszett. Ezeket az »üzleteket« egy rovtomultu fiatalember, *Szendrényi (Süssmann) Zsigmond* közvetítette, a ki *Rosenberg Rózának* »titkár«-ja volt, a mint ilyen el is verte a kauziók jó részét. A feljelentések ideje alatt a titkár ur Amerikába vitorlázott, mire a törvényszék csupán *Rosenberg Rózát* ítélte el negyedfél évi börtönre. A tábla azonban most feloldotta a hozott ítéletet, elrendelvé ama tanuk kihallgatását, a kikkel a becsukott asszony azt akarja bizonyítani, hogy a szegény házmesterek pénzét *Szendrényi* sikkasztotta el. A bünpörben eszerint új végtárgyalás lesz.

A nagyvárad kir. tábla kitűzött ügyei.

Előadó: *Poynár Dénes*.

883. Moskovits Izidor család bukás.
1232. Kerekes Sándorné szándékos emberölés.
1349. Morár Petru hat. ell. erőszak.
1350. Dubestyán Tima és társa közokirat hamisítás.
1828. Mocz Tógyer sikkasztás.
989. Máthé Péter lopás.
1011. Gavis Györgyné lopás.
1081. Szánthó Márta rágalmazás.
1130. Manye Petru lopás.
1240. Bencze Sándor lopás.
1336. Nagy András közcsend ell. kihágás.

Előadó: *Harmathy Károly*.

1297. Argyelán Mihály testisértés.
1299. Rác Jánosné testisértés.
1348. Simon József hat. ell. erőszak.
1401. Szabó Péterné becsületsértés.
1408. Fischer Sámuel becsületsértés.
1409. Pákozdi János becsületsértés.
1413. Nyiri János gyilkosság kísérlet.
1434. Nagy Bálint lopás.
1442. Ilis Áron gyilkosság.
1404. Rövid Zsigmoné lopás, orgazdaság.
1405. Tobai János testisértés.
1406. Czokán Demeter testisértés.
1417. Domokos Ferencz becsületsértés.
1742. Alföldi Sándor testisértés.
1743. Puskár Balázs közcsend ell. kihágás.

Előadó: *Urbán Adolf*.

1231. Dorsa Gábor lopás.
1303. Mintás János szándékos emberölés.
1500. Horváth János lopás.
1835. Mihaleszk Tódor lopás.
1334. Kis Gál László sikkasztás.
1335. Pontos Gligor jogtalan elsajátítás.
1337. Juhász József jogtalan elsajátítás.
1340. Izsák Józsefné testisértés.
1622. Borsi Mátyás más vagy. rong.
1620. Valesztján János közcsend ell. kihágás.

SPORT.

Királylövészet. A polgári lövőházban f. hó 7-én tartott megnyitó lövészen kilövetett 900 lövés 624 találóban 3548 körrel és 51 tarack-lövéssel.

Szeget lőttek: *Mezey Mihály*, *Kelen Béla* és *Aufricht Alajos*.

A lövészkirály: *Mezey Mihály* 90 foku szeg-lövéssel.

Tizenegyes kört lőttek: *Mezey Mihály* 6, *Kunz Gusztáv* 6, ifj. *Rimler Károly* 5, ifj. *Tóth Ferencz* 5, *Aufricht Lajos* 3, *Kelen Béla* 2 és *Kováts Béla* 2-öt.

Tizenkettőt lőttek: *Mezey Mihály* 7, ifj. *Rimler Károly* 6, *Kunz Gusztáv* 4, *Aufricht Alajos* 3, *Kováts Béla* 2, *Kelen Béla* 1-et.

Díjakat nyertek mély lövésekre: *Mezey Mihály* király-jelvényt, *Kelen Béla* arany, *Aufricht Alajos*, *Mezey Mihály*, *Kováts Béla* és ifj. *Rimler Károly* ezüst díjakat.

Körlövészekre: ifj. *Rimler Károly* arany, *Mezey Mihály*, *Kunz Gusztáv* és *Kováts Béla* ezüst díjakat.

A tekeversenyen az arany díjat *Herabula Jozsef*, az ezüst díjakat *Kalmár Illés* és *Blum Géza* nyerték.

TANUGY.

Államsegély ipariskoláknak. A kereskedelmi miniszter évenként bizonyos összeggel segíti az iparos tanonc iskolákat. Két bi-harmegyei tanoncziskolának is utalt most ki segélyt a miniszter. Az 1898—99. tanévre a margittai tanoncziskolának 210 frt, a nagyszalontai ipariskolának pedig 200 frt államsegélyt adott.

HIVATALOS.

6904.

1899.

Hirdetmény.

Nagyvárad összes városrészeire vonatkozó — s a kir. pénzügyigazgatóság érvényesítésével ellátott folyó 1899. évi földadó kivetési. — valamint az állandó évi fizetés utáni IV-ed osztályu kereseti adó kivetési lajstromok az 1883. évi XLIV. t.-cz 16. §-a értelmében május hó 8—15. napjain át, nyolcz napi közszemlére a városi adóhivatal 10. számú szobájában azon figyelmeztetés mellett tétetnek ki: miszerint érdekelt adókötelesek, azon idő alatt, az említett lajstromban terhükre előirt adót megtekintetik és az elleni netaláni felszólamlásukat azon adózók, kik ezen adónemmel már az előző évben is megróva voltak, a lajstrom közszemlére kitételének napját követő 15 nap alatt, — azok pedig, kik ezzel a folyó évben először rovatnak meg, ezen adójuknak adókönyveskéjükbe történt bejegyzését követő 15 nap alatt, a kir. pénzügyigazgatósághoz benyújthatják, a hol a későbbben benyújtott felebbezés érdemi tárgyalás alá nem fog vétetni. Nagyvárad, 1899. évi május hó 5. *Városi adóhivatal*.

SZINHAZ.

Heti műsor.

1899. május hó 9-től május hó 15-ig.

Kedd: Troubadour.

Szerda: Talmi herczegnő.

Csütörtök: A betyár kendője.

Péntek: A kornevilli harangok.

Szombat: Antonius és Cleopatra.

d. u.: Csizmadia mint kísértet.

Vasárnap este: Aranylakodalom.

Troubadour. Ma lesz az első operai előadás. *Verdi* nagyhirű operája, a »Troubadour« kerül színre, melyben a főbb szerepeket *Székerly Irén*, *Korányi Frida*, *Mányai* és *Mezey* fogják énekelni. Operai előadások a vidéken a Bölöny-aera alatt vették csak kezdetüket, hiányzott ugyanis azelőtt hozzá úgy a nagyobb méretű zenekar, mint a megfelelő férfi és női erők.

Antonius és Cleopatra. A kolozsvári színi évadnak egyik kimagasló sikerű estélye volt Schakespear Antonius és Cleopatra tragédiájának előadása. Nálunk szombaton fog színre kerülni e darab pompás díszletekkel. A főszerepet *L. Fáti Szeréna* fogja benne játszani. A társulat drámai személyzete napok óta készül már, hogy az első Schakespear-est semmiben sem maradjon siker tekintetében alatta a kolozsvárinak.

Az első üres ház.

(b. i.) Tegnap *Pailleron* Eduard, a nemrég elhunyt francia író »Az egér« című 3 felvonásos vígjátékát adták — üres ház mellett.

A páholyokban a habituék. A karzaton az »Aranylakodalom« obligát katonái, a földszinten meg alig egynehányan. No mert *Pailleron* nem görögtüzzel, puskaporral dolgozik, hanem szellemi röppentyűkkel és »Az egér« nem is való nagyközönségnek. Mindössze hatan játszanak benne. Se népség, se katonaság s még csak egy sürgönyt hozó inas sem. A hűsítőt, is csak maguk a szereplők hozzák be.

Hanem azért, akik jelen voltak, azoknak alkalmuk volt egy nagy sikerű színházi estét végig élvezni.

A szereplők jeleskedtek s a kis közönség pedig fáradhatatlanul tapsolt, tapsolt és újra tapsolt.

Rimbaut Peppa szerepében *Horváth Paula* mutatta be a léha párisi nőt, ki kalandokat, hódításokat szerezni jön falura, de vállalkozásának nagy felsülés a vége.

A darab komikumát érvényre emelni monhatni az ő feladata volt és feladatának nagy rutinirtsággal meg is felelt. Pompárbabnál pompásabb kacagató jelenetek következtek

egyre-másra melyek mind a Horváth Paula játékaival váltak azzá. Egyes jeleneteknél nyílt színen tapsot kapott.

Vásárhelyi Vilma (Mártha) először mutatkozott be és első bemutatkozása igen jól sikerült. Megjelenése kedves, bájos, játéka nemkülönben és határozott talentumot árult el. Egyes jeleneteket meglepően alakított, melyekért nyílt színen is tapsot kapott. Hanghordozása ugyan nem éppen megfelelő szerepköréhez.

Bónis Lajos mint Simiers Max nagy praecisítással adta a párisi blasirt világi szerepét s finom, előkelő játékaival nagyban hozzájárult a sikerhez.

* A többi szereplők: **Miklósi Ilona** csak nagyobb indulatkitöréseket képes ugylátszik eléggé megjátszani, míg a gyengébb érzelmek merőben hidegen hagyják. Pailleron vigjátékában pedig mentől kevesebb a kitörés. **Laczkó Aranka** és **Halala Györgyike** szintén jók voltak.

REGÉNY-CSARNOK.

NEM HIÁBA.

Irta: Neidegg, fordította: Szirtes. 9.

Mivel azonban meg van tiltva, hogy mint pártférfi nyíltan fellépjen, nem marad egyéb hátra, mint a felsőbbség parancsához alkalmazkodni. Mit érne el vele, ha nem tenné? Vagy alárendelt állomáson kellene sinlődnie, vagy egyáltalában fölmentenék a szolgálattól. Minő hivatalt visel most?

— Miniszteri fogalmazó vagyok itt Bécsben.

— Ifju korához képest szép állás és szép jövővel kecsegtet; de semmi ahhoz képest, a mit még elérhet. Magasabb állásban természetesen hasonlíthatatlanul többet tehet egykor; pl. mint közoktatásügy-miniszter; lélekben már látom kineveztetését. Ha pedig megdölgötlan föllépésével magát lehetetlenné teszi, csak önmagának és a jó ügynek árt.

— Bizony, nehéz hideg számításal cselekedni, ha az ember feje és szíve lángol, — nyilvánítá véleményét Ganermann. — Nem is tudjuk, meddig tart Isten kegyelméből arasznyi életünk és küzdelmeink gyümölcsét is magunk szeretnők betakarítani.

Bánatos hangulat vett erőt mind a kétőn, szomorú gondolatok árnyéka tükröződött vissza arcaikon. Nehány percig komoly gondolkodás után a gróf erőlyesen fölemelte fejét és hátramutatva kérdé:

— Ott, Starkenbachéknál aligha találunk alkalmas talajra törekvéseink számára?

Ganermann sietve viszonzá:

— A fiatal emberek között, kiket ott méltóztatott látni, van néhány, kik már félig meg vannak nyerve, s vannak mások is, kiket könnyű lesz megnyerni.

— Nem azokra gondoltam; én a házigazdáról beszélek.

— Kitűnő üzletember, egyedül a kereskedésnek él, — felelt Ganermann kitérőleg.

— Csak erszényét tömhesse, másra nincs gondja — mint kegyes volt kifejtteni.

— No, de azt nem kell szó szerint venni, gróf ur — mentegeté őt Ganermann. — Nem szónok.

— Azt észrevettem. De mit rosszalok, nem a beszéd módja, hanem gondolati. Burkolta volna bár azokat bármi szép szavakban, mégis laposak maradtak volna. Azon emberek közé tartozik, kiket lehető legritkábban kellen viszontlátni; midőn először találkoztam vele, sokkal kellemesebben hatott reám, mint később.

— Csodálkozom, hogy egyáltalában házában találtam, gróf ur.

— Gözalmát szeretné megnyagobbitani s e czéliből a szomszédos telekre volna szüksége, mely az enyim. Mondhatom, valóban udvariasan viselte magát ez ügyben; többféle nehézséget kellett elhárítanunk, miért is többször találkoztunk. Élt ez alkalommal és kért, fogadjam el meghívását. Nem bántam meg, mert több számottevő férfival ismerkedtem meg nála, kikkel fenn fogom tartani az érintkezést. Kegyed gyakran fordul meg Starkenbachéknál ugy-e bár?

— Ferencz kissé habozott.

— Nem oly gyakran, mint szeretném, — válaszolt végre teljes őszinteséggel. — Először sok dolgom van, takarékoság szempontjából is keveset járok ki, azután meg sokkal jelentékenyebb egyéniség vagyok, hogysem ebben a házában becézzenek. Habár főnököm, Hoch miniszteri tanácsos úr, igen kedves és nagybecsült vendég házában, nekem pedig különös jóakárróm, mégis kétlem, hogy Steinfeldner bátyám meleg közbenjárása nélkül mai meghívással kitüntettek volna.

— En azt hinném, hogy egy fiatal állami tisztviselőt nem volna szabad kevésre becstülni, — szólt mosolyogva a gróf. A hol fiatal lányok vannak, odavalók a fiatal emberek is — megőszült méltóságok nem felelnek ott meg. Csinos leányokban nem is volt ma hiány, de legszebb maradt köztük Áda kisasszony.

— Áda kisasszony valóságos angyal — kiáltott fel Ganermann lelkesülve, — tökéletes szépség és alig látszik annak tudatában lenni, azonfelül elpusztíthatatlan a jókedve; a tiszta lelkület vidámsága szól a csodaszép szeméből.

— Én a mondandó vagyok, hogy angyalnak felette világias nézeteket nyilvánított, — jegyzé meg szárazon a gróf.

— A mit mondott, nem volt érzelmeinek kifejezése, csak visszhangja annak, a mit másoktól hall és rosszakarat nélkül utánok fecseg.

— Mit az ember sokszor fecseg mások után, végül eltörülhetlen nyomokat hagy a lélekben. Különbben is kétlem, hogy Schwarzné tanítványai fiatal szivre jótékony hatással lehetnének.

— Schwerzné jobb, mint a minőnek magát mutatja, — ellenkezett Ganermann, — tudom például, hogy titokban sok jót tesz, irgalmas lelkülete lesz az eszköz, melylyel a jó Isten őt magához fogja venni.

(Folyt. köv.)

TAVIRATOK.

Kihallgatás a királynál.

Budapest, május 8. (Saj. tud. táv.) A király a mai általános kihallgatáson **Vaszary Kolozs** hercegprimást fogadta, ki mint hirlik a kuriai bíraskodás ügyében tett előterjesztést. A király ezután fogadta **Tisza Kálmánét**, **Josipovich Imrénét**, **Tisza Kálmánt**, **Zichy Nándor** grófot, **Nay Béla** bárót stb. Délután a rózsateremben tizenötteritékü ebéd volt. Holnap a Rákoson csapatszemle.

Trani grófné Genfben.

Budapest, május 8. (Saj. tud. táv.) Genfből írják, hogy Erzsébet királyné nővére **Erani** grófné Genfben ment, hogy meglátogassa ama helyeket, hol Erzsébet királyné kín halált halt. A Banrivage szállóban vett lakást s első utja volt ama hely, hol **Luccheni** a királynét meggyilkolta, azután a czukrászdába ment, hol a királyné halála előtt volt.

A zsidó hitközség a miniszterelnöknél.

Budapest, május 8. (Saj. tud. táv.) A zsidó hitközség kerületi gyűlésük alkalmából **Szell Kálmánnal** tisztelegtek, ki válaszában hivatkozva arra, hogy 1895-ben nagy lépés történt az izr. vallás érdekében, amikor is a vallások közzé vétetett. Igéri, hogy ügyükhöz tovább is hozzányul kifejtett politikája szellemében.

Osztrák miniszterek Budapesten.

Budapest, május 8. (Saj. tud. táv.) **Thun** gróf osztrák miniszterelnök, **Kaizl** és **Dipaui** miniszterek Budapestre utaztak.

A vonat elé feküdt.

Budapest, május 8. (Saj. tud. táv.) A Temesvárról délben érkező gyorsvonat tíz perczet késett, mert kőbánya előtt egy munkás embert, a ki a sinekre feküdt, kettészelt.

A kongrua a görög keletieknel.

Nagy-Szeben, május 7. A görög keleti exarkátusi zsinat tegnap itt összeült. A metropolita lapja, a »Telegraful Roman« kiemeli a tárgyalandó kérdések fontosságát, a melyeknek elseje s legfontosabbika szerinte a zsinat állásfoglalása a papi jövedelmek állami kiegészítése kérdésében. (Magy. Táv. Ir.)

A bácsi püspökválasztás.

Ujvidék, máj. 8. Idevaló szerb egyházi körökben megczáfolják azt a jelentést, hogy a korona nem erősítette meg a püspökválasztást. A korona még nem döntött a választás ellen beadott óvás tárgyában és kánonjogi szempontból nem is tartják valószínűnek, hogy az óvásnak fogantja lesz, mert nincs kellően megokolva és mert Zmejánovics püspök, a ki az óvást beadta, meg volt hiva a püspökválasztó zsinatra, de nem jelent meg. (Magy. Táv. Ir.)

A helyzet Ausztriában.

Prága, május 8. Illetékes ifju-cseh helyen kijelentik, hogy a cseh képviselők nem foglaltak állást a kormány tervezte akció kérdésében és csak azt a formális határozatot hozták, hogy semmit sem tesznek ebben az ügyben mindaddig, amíg a jobboldal végrehajtó-bizottsága abba a helyzetbe nem jut, hogy állást foglalhasson. (Magy. Táv. Ir.)

A Dreyfus-ügy.

Páris, május 8. A »Matin«-nak egy munkatársa beszélgetett Esterházy-val, a ki a czáfolatokkal szemben határozottan kijelentette, hogy Laguerre hozzá jött Londonba, hogy Dupuy és Freycinet nevében vele tárgyaljon.

Romilly, május 8. Tegnap Orleans városának Jeanne d'Arc által való megszabadításának évfordulóján Cavaignac volt hadügyminiszter beszédet mondott, a melyben erősen tiltalkozott a hadsereg ellenintézettt támadások ellen és az ellen, hogy bizonyos emberek a vezérkar minden tisztjét hamisítónak nevezik. A szónok veszedelmet lát abban, hogy a kozmopolitikus pénzvillág karöltve jár a hadsereg ellenségeivel. Azután a demokracziához fordul és ezt mondja:

— Az idegen tőke korántsem állott önzetlenül az igazság és igazságosság szolgálatába, hanem egészen más czélt követ, mint egy elítelt ártatlanságának bebizonyítása. A pénz meg akarja mutatni, hogy ő az ur és ha egyszer meg lesz alapítva az aranyborju hatalma, nem lesz többé olyan független demokraczia, a mely maga határozza meg sorsát. (Magy. Táv. Ir.)

Kinai ügy.

Peking, május 7. A francia követség Fleury páter elfogatásáért kártérítésül 1,200,000 taelt és Szecsuan tartományban bizonyos bányajogokat követel. (Magy. Táv. Ir.)

Személyi hir.

London, május 8. A yorki herceg, a ki meghülés következtében megbetegedett, ma sokkal jobban érzi magát. (Magy. Táv. Ir.)

Az olasz miniszterválság.

Róma, május 7. Pelloux ma több politikussal, köztük Visconti-Venosta-val tanácskozott. (Magy. Táv. Ir.)

Egy nagykövet neje a szultánnál.

Konstantinápoly, máj. 7. A francia nagykövetnek e hó 5-én volt kihallgatását maga a szultán kívánta, a ki megakart ismerkedni a Constansné-val, akit ezen a kihallgatáson bemutatattak neki. (Magy. Táv. Ir.)

Vasuti szerencsétlenség.

Madrid, május 8. Merida állomáson, Pedroso mellett, egy gyorsvonat összeütközött egy tehervonattal. Hét ember megsebesült. Az összeütközést az okozta, hogy a gyorsvonat mozdonyvezetője a rossz idő miatt nem láthatta a jelzést. (Magy. Táv. Ir.)

A bolgár választások.

Szófia, május 8. A bolgár távirati ügynökség jelenti: Ma voltak a törvényhozási választások, a melyek az összes politikai pártok élénk részvételével és választói joguk szabad gyakorlásával mentek végbe. Három választó kerületben előfordult jelentéktelen verekedéseket nem tekintve, a választások mindenütt nyugodtan folytak. Noha a választások eredményét még nem tudják pontosan, annyi bizonyos máris, hogy a kormánypártnak több mint kétharmad többsége lesz.

Szófia, május 8. A szófiai választásokon, a melyek teljes rendben mentek végbe, Grekov miniszterelnököt és Radoszlavov, Nacsevics és Teney minisztereket választották meg. (Magy. T. Ir.)

Franciaország hadereje.

Páris, május 8. Az »Echo de Paris« rámutat arra, hogy a francia tüzérség gyöngébb a németnél és azt mondja, hogy a kamarának kötelessége, hogy e baj orvoslására új kiadásokat szavazzon meg katonai célokra. (Magy. Táv. Ir.)

KÖZGAZDASÁG.

Képes levelezőlapok a szegedi mezőgazdasági kiállításról. Ma egész divatot képez a képes levelezőlapok küldözgetése. E divatnak meghódol a mezőgazdasági kiállítás rendező bizottsága is. Gondoskodik olcsó, mégis kedves, érdekes emléklapokról. Mert forgalomba hozatnak kiállítási levelezőlapok is. A kiállítás látképe, szegedi vonatkozó kiállítási jelenetek, felvételek lesznek ezen megörökítve. A kiállítási levelezőlapok készítését az ajánlattevők közül Engel Lajos, a »Szegedi Napló« kiadója nyerte el, a ki izléses s a mellett jutányos olcsóságú képes levelezőlapokat szállít. Egyelőre 25.000 darabot rendeltek meg nála. Az igazgatóság felkéri az ország összes gazdasági egyesületeit a kiállítási levelezőlapoknak terjesztésére, hogy továbbá a kiállításra vonatkozó kisebb levelezéseiket is ily kiállítási levelezőlapokon intézzék.

Reich Jenő és Táras

Tőzsde jelentése.

— A »Tiszántul« eredeti távirata. —

Értéktőzsde.

Budapest, május 8.

Az irányzat gyenge.	
Osztrák hitel	358.10
Magyar hitel	397.50
Allamvasut	365.90
Rimamurányi	307.—
Magyar jelzálog	249.—
Salgótarjáni	636.—
Wagon-kölcsön	623.—
Villamosvasut	325.—
Magyar leszámítoló	353.25
Iparbank	104.25
Budapest közuti	404.50
Kereskedelmi	101.50
Déli vasut	178.—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1899. május 8-án.

Magyar aranyjárdék 4%	119.50
Magyar koronajárdék	9730
Magyar vasuti kölcsön aranyban 4 ¹ / ₂ %	121.—
Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2 ¹ / ₂ %	101.—
Magyar keletvasuti államkötvény 1876-ból	120.75
Magyar földtehermentesítési kötvény 4%	36.—
Italmérési jog megváltási kötvény	100.20
Horváth-szlávon földtehermentesítési kötvény	96.75
Magyar nyereség-sorsjegy-kölcsön	164.25
Tiszaszabályozás és szegedi sorsjegyek kölcsön	188.50
Osztrák járadék papirban	100.75
Osztrák járadék ezüstben	100.50
Osztrák járadék aranyban	120.—
Osztrák korona járadék	100.25
Osztrák államsorsjegyek	139.50
Osztrák magyar bankrészevény	920.—
Magyar hitelbankrészevény	386.25
Osztrák hitelintézeti részevény	359.80
Párisi vista	361.60
20 frankos arany (Napoleon d'or)	955.—
Németbirodalmi márka	5892.26
London vista	120.45
20ur árkás arany	11.78

NAGYVÁRADI SZINKOR.

Evadbérllet 7. szám.

Kisbérllet 7. szám.

Páratlan.

Páratlan.

Ma kedden, 1899. május 9-én

a kolozsvári országos nemzeti színház személyzetével:

TROUBADOUR.

Nagy opera 4 felvonásban. Irta: Camerano Salvatore.
Zenéjét: Verdi.

Személyek:

Luna gróf	Fehér J.
Leonora	Székely Irén
Inez, Leonora barátnéja	Váradiné
Maurico	Mezey Mihály
Fernando	Mányai Zsigmond
Ruiz	Szabó J.
Azecuna, cigányfőnök	Korányi Frida

Idő a XV. század elején.

Hely árak: Alsó páholy 4 forint, felső páholy 3 forint. Támlásszék I—VIII. sorig 1 forint. IX—XI sorig 80 krajczár. Zártszék I, II. és III. sor 60 krajczár. Első emelet. I. sor 50 krajczár, második sortól 40 krajczár. Földszinti állóhely 40 krajczár. Katona- és diákjegy a földszinten 30 krajczár. Közép karzat 50 krajczár. Oldal karzat 20 krajczár.

Egy szinlap ára a pénztárnál 10 krajczár.

Kezdeté fél 8, vége 10 óra után.

Holnap szerdán, 1899. május 10-én

Talmi hercegnő.

Nagy operette 3 felvonásban.

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

Új sorsjáték! — Új szerencse!

Sok ezres

jutott ismét a III. magy. kir. szab. osztályosorsjáték most bevezetett nyereményhuzásain a résztvevőknek osztályrészeül.

Ezáltal véletlenségből sokan jutottak jóléthez és vagyonhoz és ennél fogva megmagyarázható, hogy mindenki iparkodik a kezdődő új

IV. magy. kir. szab. osztályosorsjátékhoz

egy szerencse-sorsjegyet rendelni.

Ismét 100.000 sorsjegyre 50.000 nyeremény és egy jutalom

13,163.000 korona

összegben kerül kisorsolásra.

Minden második sorsjegy nyer.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

Korona 1,000.000 (Egy millió korona)

részl. 600 000, 400 000, 200 000, 2 á 100 000, 90.000, 80.000, 70.000, 60.000 korona stb.

Alanti főáruda szétküld eredeti sorsjegyeket az 1-ső osztályhoz a hivatalosan megállapított árban

1 egész eredeti sorsjegy	— — — —	frt 6.—
1 fél	»	» 3.—
1 negyed	»	» 1.50
1 nyolczad	»	» .75

az összeg beküldése ellenében (legjobb postautalvánnyal) vagy utánvétellel.

Minden résztvevő azonnal a huzás után megkapja tőlünk a hiv. nyerem. jegyzéket.

A nyeremények tervszerűleg kifizettetnek.

Siessen mindenki, ki „szerencsét próbálni“ akar, lehetőleg haladék nélkül mindenesetre

f. évi május 18. és 19. előtt

nálunk egy szerencse-sorsjegyet megrendelni, melynek megküldése általunk azonnal történik.

SZÁNTÓ és TÁRSA

Osztályosorsjáték főáruda
Budapest, Deák-utca 19.

Sürgönyezim:

SZÁNTÓ TÁRSA BUDAPEST.

Levágandó.

Megrendelő-level SZÁNTÓ és TÁRSA cégnek BUDAPEST.

Kérek részemre küldeni 1-ső osztályú eredeti sorsjegyet a IV. magyar osztályosorsjátékhoz, melyért az összeg frt — kr. — ezennel megküldötök. utánvétellel felveendő.

Vezeték- és keresztnév: —————

Lakhely: —————

Utolsó posta: —————